

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Alle huizen zijn kaartenhuizen

Ik was uitgenodigd bij een familie, en keerde pas terug nadat het donker geworden was. Een mooi voorval vond daar in het huis plaats. Er waren veel kinderen en ze hadden van speelkaarten een huis gebouwd, wat ik moest zien. Het was prachtig en ik prees hen daarvoor.

Maar de gastvrouw zei: "Wat valt er te prijzen aan een kaartenhuis? Het kleinste briesje zal het in elkaar doen vallen."

Ik begon te lachen en de kinderen vroegen waarom. Terwijl we aan het praten waren viel het kaartenhuis in elkaar. De kinderen waren bedroefd en de gastvrouw zei: "Zie je nu wel!"

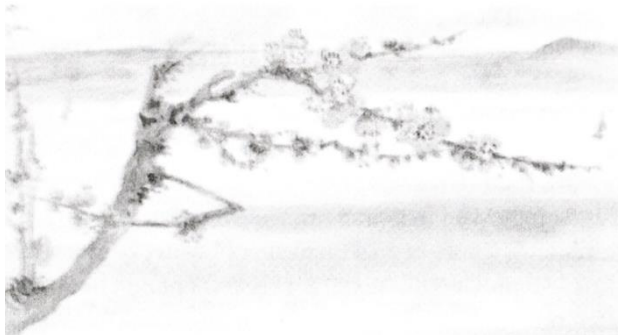
Ik antwoordde: "Ja, ik zag het. Ik heb ook andere mooie huizen gezien, en ze stortten allemaal in net als deze."

Zelfs stenen paleizen zijn maar kaartenhuizen – paleizen door oudere mannen gebouwd, net als deze door de kinderen. We bouwen allemaal paleizen – paleizen van fantasieën en dromen. En dan doet een klein briesje hen tegen de grond vallen. In dat opzicht zijn we allemaal kinderen. Volwassenheid is een zeldzaam verschijnsel, en de meeste mensen sterven als kinderen.

Alle huizen zijn kaartenhuizen. Dit besef maakt iemand volwassen. Zelfs dan zal hij nog door blijven bouwen, maar tegen die tijd is het enkel toneelspelen.

Weten dat in de wereld zijn alleen toneelspel is vrij worden van de wereld.

Alleen datgene wat we bereiken met dit begrip, niet bij de eerste windvlaag vernietigd worden.

is,
zal

De moed om alleen te zijn

Iemand vroeg me iets over religie. Ik zei hem dat religie niets te maken heeft met wat je al of niet gelooft. Het is alleen van betekenis als het je ademhaling wordt, niet je geloof. Het is iets wat je doet of niet doet, wat je bent of niet bent. Religie manifesteert zich in actie, niet alleen praten. Religie wordt alleen zichtbaar in je daden, als het eerst je essentie geworden is. Ons wezen gaat vooraf aan onze daden. Voordat de geur zich kan vrijmaken, is het van essentieel belang eerst een bloem te worden. Net zoals bloemen verzorging nodig hebben, moet ook de ziel gecultiveerd worden. Om bloemen in de ziel te laten ontstaan, is het niet nodig om naar de bergen te gaan. Zij kunnen gecultiveerd worden waar je ook bent, omdat je in de bergen kunt zijn, terwijl je kunt blijven waar je bent. Er zijn bergen en bossen in de innerlijke alleenheid van het eigen zelf. Zo is het – waarheid en schoonheid worden enkel in volledige alleenheid gezien. Wat er werkelijk groots is in het leven, wordt verkregen door hen die de moed hebben om alleen te zijn. De diepere geheimen van het leven openen hun deuren enkel in alleenheid, en de ziel bereikt liefde en licht. Enkel wanneer alles kalm en rustig is, zullen die zaadjes spruiten die diep in de grond van ons wezen liggen, en in zich al onze zegeningen bevatten. De groei gaat van binnen naar buiten, en enkel in alleenheid. Onthoud dat waarheid van binnenuit groeit. Kunstbloemen kun je van buitenaf aanbrengen, maar wat de echte bloemen betreft, zij groeien van binnenuit. Voor deze innerlijke groei is het niet nodig om naar de bergen of de bossen buiten te gaan, maar het is noodzakelijk om in die innerlijke ruimte te zijn. Het pad dat daarheen leidt, is in iedereen. Haal een paar momenten af van de haast en de drukte van het alledaagse jachten, en vergeet de denkbeelden van plaats en tijd om je heen, en je zogenaamde persoonlijkheid, en het 'ik' dat daaruit ontstaan is. Maak je mind leeg van alles wat het constant gevuld houdt. Wat er ook in je mind opkomt, weet goed dat jij dat niet bent, en gooi het eruit. Laat alles vallen, alles – je naam, je land, je familie. Laat het allemaal uit je herinnering verdwijnen, en blijf achter als een blanco vel papier. Dit precies is het pad naar je innerlijk alleenzijn en je alleenheid. Het is hierdoor dat het innerlijk sannyas tenslotte plaatsvindt. Als je mind alle gehechtheid laat vallen, al de barrières van naam en vorm breekt, alleen dan blijft dat in jou over wat je echte wezen is. In dat moment ben je alleen, in alleenheid. Wat er dan gekend wordt, is niet van deze wereld. Het is in dit weten dat de bloemen van religieusheid bloeien, en het leven vervuld is van de geur van het goddelijke. Wat er in deze enkele momenten gekend wordt – de stilte, de schoonheid, de waarheid – geeft je de kracht om op twee niveaus tegelijk te leven. Dan ben je in de wereld, en toch ben je niet van de wereld. Dan is er geen gebondenheid, en is het leven bevrijd. Je bent in het water, maar het water raakt je niet. Het is deze ervaring die de vervulling van het leven is, en het bereiken van religieusheid.

